

elkövetett bűncselekmények szabályozásának. E fejezetben szerepel a természetkárosítás bűncselekménye, amely egyrészt a védett egyedekben való károkozásnak, illetve a velük való kereskedelemnek, másrészt a védett természeti területeken, élőhelyekben és életközösségekben való károkozásnak egyes eseteit kriminalizálja. Előadásomban az e bűncselekmény mögött meghúzódó természetvédelmi szabályokat, illetve a bűncselekménnyel kapcsolatos bírói gyakorlatot mutatom be, és a példáján keresztül szemléltetem, hogy hogyan tükrözi a hazai szabályozás a környezetvédelem jogelméletében megjelenő ököcentrikus (a természet önmagában való értékére fókuszáló) és az antropocentrikus (a természetet az embernek való értékeért védő) szemlélet kettősségét.

Ferencz Nándor (SZTE Móra Ferenc Szakkollégium)

Traianus külpolitikája

Traianus császár (Kr. u. 98–117) ismereteink alapján a Római Birodalom utolsó nagy hódító uralkodójaként jelenik meg, aki hosszútávra kiterjesztette államát. Kárpát-medencei és közel-keleti tartós (*Dacia, Arabia Petraea*) és ideiglenes (*Armenia, Assyria, Mesopotamia*) területszerzései kétségkívül alátámasztják ezt, és külpolitikája lényegében aktív offenzívaként írható le, ugyanakkor alaposabb vizsgálattal kimutatható, hogy nem egyöntetűen csak a hódítás tipikus eszközeit alkalmazta, hanem megjelennek benne defenzív elemek is. Az előadás ennek fényében Traianus külpolitikájának eseményei mellett az ideológiai hátteret, a terjeszkedés hatásait és a propagandában való megjelenését vizsgálja, építve a kor írásos emlékeire – mint például Plinius Minor levelezése az uralkodóval és a császárt dicsőítő beszéde –, illetve utalást téve a tárgyi emlékekre is (numizmatikai források, épületek, szobrok).

Gulyás Márta (Szegedi Tudományegyetem)

Adalékok Károly Róbert erdélyi útjaihoz

Az előadás a király erdélyi tartózkodásait kívánja több szempontból vizsgálni. Károly Róbert erdélyi útjainak az elemzése hozzájárul ahhoz, hogy képet kapjunk a király és a tartomány kapcsolatáról, illetve segít megérteni, hogy milyen fontosságot tulajdonított az uralkodó az erdőntúli területeknek: mennyire tekintette ezeket támasznak uralkodása szempontjából, avagy sem. A munkámban két nagyobb korszakot vizsgállok meg a király útjaival kapcsolatban. Elsőként áttekintem Károly Róbert és Erdély viszonyát a tartományúri hatalom felszámolásáig; ebben a király korábbi erdélyi tartózkodásairól és annak fontosságáról szólnék. A továbbiakban pedig a királyi hatalom megszilárdítását követően tekintem át az uralkodó és a tartomány viszonyát az ekkori útjain keresztül. Végezetül szót ejtek azokról a lehetséges okokról, amelyek miatt a király 1330 után már nem utazott a tartományba.